

ECLI:NL:CRVB:2003:AI0301

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	16-07-2003
Datum publicatie	22-07-2003
Zaaknummer	01/3847 AW
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Ambtenarenrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Bij pc-privé regeling wordt onderscheid gemaakt tussen samenwonende collega's en niet samenwonende collega's. Verdraagt dat onderscheid zich met art. 1 GW?
Wetsverwijzingen	Grondwet 1
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl TAR 2003/187

Uitspraak

01/3847 AW + 01/3848 AW

UITSpraak

in het geding tussen:

[appellant I] en [appellant II], wonende te [woonplaats], appellanten,

en

de Korpsbeheerder van de politieregio [naam politieregio], gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Appellanten hebben op bij beroepschrift aangevoerde gronden hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 25 juni 2001, nr. AWB 1999/2239, waarnaar hierbij wordt verwezen.

Gedaagde heeft een verweerschrift ingediend.

Het geding is ter behandeling aan de orde gesteld ter zitting van 4 juni 2003. Partijen zijn niet verschenen.

II. MOTIVERING

1.1. Appellanten, beiden werkzaam bij gedaagdes politieregio en samenwonend, hebben op 23 december 1998 een gezamenlijk verzoek tot gedaagde gericht om in aanmerking te komen voor de werkgeversbijdrage van f. 800,- per persoon in het kader van het PC privé project Politie [naam politieregio]. Dit verzoek is afgewezen bij besluit van 13 januari 1999, welke afwijzing na gemaakt bezwaar is gehandhaafd bij het bestreden besluit van 19 oktober 1999. De rechtbank heeft het hiertegen ingestelde beroep bij de aangevallen uitspraak ongegrond verklaard.

2. Anders dan door gedaagde eerst in verweer in hoger beroep is betoogd kan appellant [appellant II] wel degelijk als belanghebbende bij de afwijzing van het verzoek worden aangemerkt. Nu appellanten een gezamenlijk verzoek hebben ingediend kan niet worden staande gehouden dat de afwijzing van dat verzoek één van beiden - [appellant II] - niet in zijn rechtspositie raakt, uitsluitend omdat hij al eerder

voor een werkgeversbijdrage in aanmerking is gebracht.

3. Ingevolge de Regeling stimulering PC-gebruik, met gedeeltelijke fiscale financiering voor medewerkers van de Politie [naam politieregio] in relatie tot de aanschaf van een personal computer en/of computer componenten, komen medewerkers woonachtig op één adres, behoudens een hier niet aan de orde zijnde uitzondering, slechts één maal in aanmerking voor de werkgeversbijdrage van f. 800,-. Gedaagde heeft deze bepaling ten grondslag gelegd aan de afwijzing van het verzoek van appellanten. Appellanten achten die afwijzingsgrond, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen medewerkers die samenwonen met een collega en medewerkers die dat niet doen, in strijd met het discriminatieverbod zoals neergelegd in artikel 1 van de Grondwet, omdat voor dit onderscheid geen objectieve rechtvaardigingsgrond bestaat.

4.1. Dat gedaagde bij de toepassing van de hier aan de orde zijnde secundaire arbeidsvoorwaardenregeling onderscheid maakt tussen zijn medewerkers naar gelang hun woonsituatie staat vast. Het gaat daarbij, gelijk de rechtbank heeft overwogen, om een onderscheid "op welke grond dan ook", dat in artikel 1 van de Grondwet is verboden, tenzij dit wordt gerechtvaardigd door redelijke en objectieve gronden.

4.2. De Regeling stimulering PC-gebruik heeft als doel medewerkers in staat te stellen dan wel te stimuleren een computer aan te schaffen, opdat zij thuis op de computer dezelfde werkzaamheden kunnen verrichten en met dezelfde systemen als op het werk. Dat doel wordt naar de mening van gedaagde het beste gediend door de werkgeversbijdrage per huishouden zo hoog mogelijk te houden. De stimuleringsmaatregel moet voorts worden betaald uit beperkte financiële middelen.

4.3. De Raad stelt vast dat het beperkte budget als zodanig een objectief criterium is. Dat gedaagde binnen dit budget ervoor heeft gekozen de bijdrage per huishouden zo hoog mogelijk te houden, met als gevolg dat medewerkers als appellanten, die op één huisadres wonen, slechts éénmaal voor de werkgeversbijdrage in aanmerking komen, acht de Raad voorts een redelijke keuze in het licht van de doelstelling van de PC privé regeling, aangezien bedoelde medewerkers ook met één computer thuis werkzaamheden ten behoeve van het werk kunnen verrichten. Dat zij dit niet tegelijkertijd kunnen doen maakt dat niet wezenlijk anders, omdat in hun situatie, waarbij frequent thuiswerken geen vereiste is, in redelijkheid kan worden verlangd dat daarover tussen hen afspraken worden gemaakt.

4.4. Gelet op het vorenstaande deelt de Raad de conclusie van de rechtbank dat het bestreden besluit in stand kan blijven. De aangevallen uitspraak komt voor bevestiging in aanmerking. De Raad acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

Beslist wordt als volgt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr. J.C.F. Talman als voorzitter en mr. T. Hoogenboom en mr. K. Zeilemaker als leden, in tegenwoordigheid van mr. P.M. Okyay-Bloem als griffier, en in het openbaar uitgesproken op 16 juli 2003.

(get.) J.C.F. Talman.

(get.) P.M. Okyay-Bloem.